

LESSONS IN קונטרס
החלוצ

A TREATISE ON AHAVAS YISRAEL
BY THE REBBE RASHAB

לע"נ

התמים **יצחק אליהו** בן **ליפמאן** ע"ה

ולזכות

מרת **רייצא** בת **שיינדל מלכה**

לרפו"ש ואריכות ימים ושנים

נדפס ע"י

בני משפחתו שיחיו

PUBLISHER'S FOREWORD

In the present chapter, the Rebbe Rashab continues developing his analysis of the negative effects that *yeshus* has on relations between people, focusing in particular on the qualities of faultfinding and harping on undesirable traits that another person might have.

We all have such negative traits. Part of the human condition is that man is born imperfect. G-d has given every person a particular life task to refine certain character traits. Since these traits are embedded in a person's character, he cannot be expected to refine them overnight. There is no magic pill to take to enable immediate change. Instead, a detailed and long-term process is necessary.

The question is how one relates to another person who has such faults. Does one gently make him aware of them and help him build himself and correct them? Or does he exaggerate them and degrade the other person, and even humiliate him publicly?

The answer to these questions is a good barometer of one's own spiritual state. When one focuses on the negative in another person that shows that he himself is characterized by *yeshus*. He feels the need to build himself up by putting the other person down. Not only is that a specific fault, it reflects a telling and encompassing lack of focus. Rather than being concerned with spreading G-dliness in the world, the person is caught up in petty criticism of a colleague.

The above concepts are particularly relevant as we approach *Yud-Beis Tammuz*. As reflected by the title of the first *maamar* the Rebbe Rayatz sent out to commemorate the occasion, *Asarah Sheyoshvim*, "When ten sit together," and the letters he directed to the chassidim which emphasized the theme of communal Torah study, he saw *achdus*, Jewish unity, and communal activity as fundamental to the continuity of our people. It is our hope that the study of *Heichaltzu* will enable these ideals to be realized.

Sichos In English

9 Tammuz, 5780

* We will be publishing weekly installments of the *maamar*. If you would like to receive these texts, contact us via email sichosinenglish@gmail.com or WhatsApp 917-868-6509.

These weekly publications can be sponsored to honor a loved one, a Yortzeit or a simcha by contacting us at sichosinenglish@gmail.com.

יא) והנה כמו"כ בעניני עבודה אינם יכולים להתערב ולהתאחד, מפני שאינו מחשב כלל עבודת זולתו, ואינו חושב אותו לעובד, שנותן מגרעת בעבודת חברו, וימאס ויבטל את הטוב שלו. ומה שימצא בו איזה חסרון, אף גם בחיצוניות, שאינו נוגע לגוף ועצם העבודה כלל, יגדיל וירחיב הדבר, וידבר בזה הרבה, ויבזה אותו. ומכ"ש

— 11 —

In the previous chapter, the Rebbe Rashab explained how *yeshus* prevents symbiotic relationships in Torah study and *avodah*, Divine service. In this chapter, he develops the idea that *yeshus* can prevent a person from looking positively on a fellowman.

והנה פמו כן בעניני עבודה אינם יכולים להתערב ולהתאחד Similarly, in matters of Divine service, people motivated by a self-oriented approach **cannot cooperate and join in unity.**

מפני שאינו מחשב כלל עבודת זולתו The insecurity their *yeshus* breeds prevents them from **valuing the Divine service of another person at all**

ואינו חושב אותו לעובד and/or considering him to be an *oved*, i.e., a person who devotes himself earnestly to Divine service and self-refinement.

שנותן מגרעת בעבודת חברו וימאס ויבטל את הטוב שלו. Such a person **minimizes other people's Divine service and shows antipathy to their positive qualities, considering them of no worth.**

ומה שימצא בו איזה חסרון When he finds a fault in another person,

אף גם בחיצוניות שאינו נוגע לגוף ועצם העבודה כלל even if it is merely **superficial and affects neither the main body nor the essence of that person's service at all,**

יגדיל וירחיב הדבר וידבר בזה הרבה ויבזה אותו. he will magnify it and expand upon it, speaking about it often, and humiliating that person.

ומכל שכן כשימצא בו איזה מדה לא טובה How much more so should he **discover an internal character flaw in his fellow –**

כשנמצא בו איזה מדה לא טובה, אשר אין אדם צדיק כו'⁴⁸, יפסיק בשביל זה כל חלק הטוב שלו, שהוא כאין ואפס ממש, ויגדיל את הרע על הטוב ח"ו, עד שהוא אצלו כאילו אינו כו'. ובאמת אינו כן, דהרי מה שעובד את ה' בתפלה ועוסק בתורה וקיום המצות, הרי זה טוב, והרי זהו עיקר מלאכתו ועבודתו כל היום, שעוסק בתפלה ותורה כו'. ומה שנמצא בו מדה רעה, זהו לפי שלא נתקן עדיין, כי הרי עיר פרא אדם יולד⁴⁹, דמתחילת

אֲשֶׁר אֵין אָדָם צָדִיק כו', which is inevitable, for “there is no righteous man on earth who does good and does not sin”¹ –

יִפְסִיק בְּשִׁבִּיל זֶה כָּל חֵלֶק הַטּוֹב שְׁלוֹ שֶׁהוּא כְּאִילוֹ כְּאֵין וְאֶפֶס מִמֶּשׁ he will decide that this flaw proves that any good the other person possesses is really of no value whatsoever.

וַיִּגְדִּיל אֶת הָרָע עַל הַטּוֹב חֵס וְשָׁלוֹם עַד שֶׁהוּא אֶצְלוֹ כְּאִילוֹ אֵינוֹ כו'. Conversely, he will exaggerate the evil in comparison to the good to the point where he overlooks any good the person possesses and considers it as nothing.

וּבִבְאֻמַּת אֵינוֹ כֵּן, In truth, this does not reflect the reality.

דְּהָרֵי מַה שְׁעוֹבֵד אֶת ה' בְּתַפְלָה וְעוֹסֵק בְּתוֹרָה וְקִיּוּם הַמִּצְוֹת הָרִי זֶה טוֹב, That individual's Divine service in prayer, Torah study, and the fulfillment of *mitzvos*, is in itself good,

וְהָרִי זֶהוּ עֵקֶר מְלָאכְתּוֹ וְעִבּוּדָתוֹ כָּל הַיּוֹם שְׁעוֹסֵק בְּתַפְלָה וְתוֹרָה כו'. and this – his involvement in prayer and Torah study – constitutes his primary labor and field of activity throughout the day.

וְמַה שְּׁנִמְצָא בּוֹ מְדָה רָעָה זֶהוּ לְפִי שְׁלֹא נִתְקַן עַדִּין, The fact that he still possesses a negative character trait is understandable. The person is striving to develop his character. It is only that there remains what to be corrected.

כִּי הָרִי עִיר פָּרָא אָדָם יוֹלֵד, Every person has such traits, since “Man is born [like] a wild young donkey.”²

דְּמִתְחִלַּת לִדְתּוֹ אֵינוֹ מְתָקָן He is born in an unrefined state,

1. Koheles 7:20.

2. Iyov 11:12.

לִידָתוֹ אֵינוֹ מֵתוֹקֵן, כִּ"א זֶהוּ עֲבוּדָתוֹ כֹּל יָמֵי חַלְדוֹ לְתַקֵּן מִדּוֹתָיו, שְׁעוֹ⁵⁰ יָמָיו שְׁנוֹתָיו בָּהֶם שְׁבָעִים שָׁנָה, בָּהֶם אוֹתִיּוֹת בִּהְמָה⁵¹, וְקָאֵי עַל הַמִּדּוֹת הָרְעוּת הַטְּבָעִים שֶׁל הַנֶּה"ב⁵², שְׁעוֹ נִתֵּן לָאָדָם שְׁבָעִים שָׁנָה לְבָרֵךְ הַזֶּה מִרְעוּת כו',⁵² וְא"א לְתַקֵּן הַכֹּל

כִּי אִם זֶהוּ עֲבוּדָתוֹ כָּל יָמָיו חַלְדוֹ לְתַקֵּן מִדּוֹתָיו and this is the service he is destined to perform throughout his entire life: to correct his character traits.

In addition, to the all-encompassing mission to refine the world and make it a dwelling for G-d through the observance of the Torah and its *mitzvos*, every person is given an individual mission – to refine and elevate his own personality and character traits.³

שְׁעַל זֶה נֶאֱמַר יָמֵי שְׁנוֹתָיו The need for such efforts is alluded to⁴ in the verse,⁵
בָּהֶם שְׁבָעִים שָׁנָה "The days of our years in them number seventy."

בָּהֶם אוֹתִיּוֹת בִּהְמָה The Hebrew word for "in them" (בהם, *bahem*) contains the same root letters as the word for "animal" (בהמה, *beheimah*)

וְקָאֵי עַל הַמִּדּוֹת and thus refers to the natural negative character traits inherent to the animal soul.
הָרְעוּת הַטְּבָעִים שֶׁל
הַנֶּפֶשׁ הַבְּהֵמִית

The Rebbe Rashab is referring to the seven *middos* (emotional attributes) of the animal soul.

שְׁעַל זֶה נֶתַּן לָאָדָם A person is given 70 years in which to refine these
שְׁבָעִים שָׁנָה לְבָרֵךְ הַזֶּה seven negative character traits.
מִדּוֹת רְעוּת כו'.

70, 7x10, reflects how the above-mentioned seven attributes are integrated with every other one of the soul's ten attributes. Over the course of his life, a person has an obligation to refine his animal soul and its attributes until they reflect the positive qualities of his G-dly soul.⁶

3. See K'Ilalei HaChinuch VehaD'rachah, where the Rebbe Rayatz develops similar concepts.

4. See Likkutei Torah, Devarim, p. 37d ff., the *maamar* entitled *Ki Sih'yenna Le'ish*.

5. Tehillim 90:10.

6. This is a frequently discussed subject in Chassidus. See Sefer HaMaamarim 5626, p. 97; Sefer HaMaamarim 5638, p. 222; Sefer HaMaamarim 5657, p. 121; Sefer HaMaamarim 5686, p. 53, et al.

כאחת, רק מעט מעט אגרשנו מפניך כו'⁵³, שצריכים ע"ז ריבוי יגיעה ועבודה, עד שבמשך זמן, בריבוי עבודה בתפלה בהתבוננות באלקות ובהתגברות המדות של הנה"א, מחליש ומברר ומזכך את המדות טבעיים דנה"ב כו', וכאשר הוא עובר ה'

וְאִי אֶפְשָׁר לְתַקֵּן הַלֵּל כְּאַחַת This process of self-correction cannot be completed at once;

רַק מְעַט מְעַט אֶגְרֹשְׁנֵם rather, "little by little will I drive them out from before you."⁷ מִפְּנֶיךָ כו',

In its source, this verse refers to the manner in which G-d would drive out the Canaanite nations before the Jewish people during their conquest of *Eretz Yisrael*. In a similar way, in every person's process of internal spiritual refinement, his self-correction cannot be immediate. Instead,

שְׂצָרִיכִים עַל זֶה רְבוּיִּי this requires considerable effort and labor.
יְגִיעָה וְעֲבוּדָה

עַד שְׂבִמְשֹׁף זְמַן בְּרַבּוּי Ultimately, over the course of time, after extensive
עֲבוּדָה בְּתַפְלָה בְּהִתְבּוֹנְנוּת endeavors in prayer, meditation on G-dliness,
בְּאַלְקוּת וּבְהִתְגַּבְּרוּת and strengthening of the attributes of one's G-dly
הַמְּדוּת שֶׁל הַנֶּפֶשׁ הָאֱלֹקִית soul,

מִחְלִישׁ וּמְבַרֵּר וּמְזַכֵּךְ is it possible to weaken, refine, and purify the nat-
אֶת הַמְּדוּת טְבִיעִים ural character traits inherent to the animal soul.
דִּנְפֹשׁ הַבְּהֵמִית כו',

A twofold process is involved. First of all, by intensifying his labor in his Divine service, a person will inevitably weaken the material orientation of his animal soul. In addition, if he sincerely desires to refine himself, he must undergo a step-by-step, systematic process of developing his intellectual and emotional potentials, highlighting and polishing his positive potentials and correcting his shortcomings. That takes time; it cannot happen overnight.

וְכֵאֵשֶׁר הוּא עוֹבֵד ה' Taking all this in mind, it is necessary to judge another person generously. Since he serves G-d,

7. Cf. *Shmos* 23:30.

בטח יברר ויתקן מדותיו. ולפעמים צריכים ע"ז סיוע מזולתו, כי בעצמו, מצד אהבת עצמו, לפעמים אינו יודע מהמדה רעה שבו, וצריך חבירו לעוררו ע"ז ולהמציא עצות כו' כנ"ל, ואם הוא אוהבו באמת, צריך לעוררו ע"ז בינו לבין עצמו, שיתקן מדתו הלא טובה, וימציא לו עצה איך לתקן כו'. וכשאינו עושה כן, כ"א מבטל ומבזה ומשפיל אותו, ובפרט בפני אחרים, זהו הוראה על שנאתו אותו, ששונא אותו בלבו,

בטח יברר ויתקן מדותיו. over the course of time, **he will surely refine and correct his character traits.**

ולפעמים צריכים על זה סיוע מזולתו, The interrelation between people is important in this process of self-refinement because **at times, one needs help from others in order to achieve this goal.**

כי בעצמו מצד אהבת עצמו לפעמים אינו יודע מהמדה רעה שבו. Every person's **self-love will sometimes blind him and deter him from recognizing a negative character trait he possesses on his own.**

וצריך חבירו לעוררו על זה ולהמציא עצות כו' כנ"ל, It is his friend's responsibility to tactfully and lovingly **make him aware of this fault and advise him on how to correct it, as mentioned previously.**⁸

When people are in a relationship and one has a fault,

ואם הוא אוהבו באמת, if one **truly loves** the other
צריך לעוררו על זה he should **arouse** his attention and speak to him
בינו לבין עצמו about his character faults **privately,**

שיתקן מדתו הלא טובה, encouraging him **to correct an undesirable trait,**
וימציא לו עצה and offering him **advice how to correct it.**
איך לתקן כו'.

וכשאינו עושה כן If he **does not do so,**

כי אם מבטל ומבזה, but instead, considers the other person as **nothing,**
ומשפיל אותו, humiliates him, and **degrades him,**

ובפרט בפני אחרים, particularly if he does so **in public –**

8. See ch. 10.

ואינו חפץ כלל בטובתו (ולא בכללות הענין שיהי' עבודת הוי', כאשר כאו"א צריך לרצות באמת שיהי' עבודת ה' בעולם, שזה חפץ ורצון ה' כו'), אדרבה כו'. והסיבה הוא מצד העדר עבודתו באמת, שהעבודה שלו אינו אמיתית כו', דגם שהוא עובד ה' בתפלה ותורה כו', מ"מ, אינה אמיתית בבחי' ביטול והנחת עצמותו, כ"א בבחי' ישות

זהו הוראה על שנאתו **this is a clear sign that he hates that person in his**
אותו ששונא אותו בלבבו **heart and does not seek his welfare in any way.**
ואינו חפץ כלל בטובתו

(ולא בכללות הענין) (Moreover, such a person's negative orientation is not
focused only on other individuals but affects his **gen-**
eral approach.

שיהיה עבודת הוי', He is not encouraging **that there should be service**
of G-d.

כאשר כל אחד ואחד **That should be the genuine desire of every**
צריך לרצות באמת **individual –**

שיהיה עבודת ה' בעולם **that the service of G-d flourish in the world,**
שזה חפץ ורצון ה' כו') **for this is G-d's will and desire.)**

אדרבה כו'. **On the contrary,** such a person does not seek this.
He is not concerned with the larger picture. That is
evident from the fact that he is concerned with another
person's petty shortcomings rather than highlighting
his positive qualities.

והסבה הוא מצד העדר **The reason for his behavior is his own lack of sin-**
עבודתו באמת, **cere Divine service;**

שהעבודה שלו **his own Divine service is not genuine.**
אינו אמיתית כו',

דגם שהוא עובד ה' **Although he serves G-d in prayer and Torah**
בתפלה ותורה כו', **study,**

מכל מקום אינה **nevertheless, his Divine service is not genuine; it is**
אמתית בבחינת בטול **not characterized by *bittul*. He does not put himself**
והנחת עצמותו, **aside and see the larger picture.**

ובמורגש בעצמו כו'.

קיצור. הפירוד בעניני עבודה מטעמים שאינם צודקים. סיבתם שנאה והעדר עבודה אמיתית.

כי אם בבחינת ישות ובמרגש בעצמו כו'. Instead, his Divine service is characterized by *yeshus* and self-concern.

The way a person relates to somebody else says a lot about his own Divine service. If he slips into faultfinding and criticizing another person, he is revealing his own inner faults.

קצור. Summary:

הפירוד בעניני עבודה מטעמים שאינם צודקים. Divisiveness in matters of Divine service results from unjustified reasons.

סבתם שנאה והעדר עבודה אמיתית. What motivates a person to conceive of these reasons is baseless hatred and a lack of genuine Divine service.

(כ) שעז"נ ימי: ראה לקו"ת פ' תצא ד"ה כי תהיינה לאיש [לח, א].

(48) ע"פ קהלת ז, כ.

(49) איוב יא, יב.

(50) תהלים צ, י.

(51) ראה סה"מ תרכ"ו ע' צו. תר"ל ע' קמב. תרל"ח ע' רכב. ע' תלג. תר"ם ח"א ע' קפד. תרמ"א ע' תצט. תרנ"ז

ע' קכא. עטר"ת ע' תכה. תרפ"ו ע' נג. תש"ב ע' 113.

(52) ראה מקומות שצויינו בהערה הקודמת.

(53) משפטים כג, ל.

💡 POINTS TO PONDER 💡

◆ **Fargin**

Why do so many find the need to focus on the faults of the other?

◆ **Healthy Critique**

Is there a healthy way to offer critique?

◆ *What insight can you glean from Heichaltzu chapter 11?*

